

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

wpłynęło dn. 29. 04. 2010
nr 2471 podpis.....

Warszawa, dnia 28 kwietnia 2010 r.

BN-1 - 0400 - 150/10/3

DLP III 0700-7/10

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 29. 04. 2010
nr 3051 podpis.....

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Pierek

W odpowiedzi na oświadczenie pana senatora Grzegorza Wojciechowskiego, przekazane przy piśmie z dnia 19 kwietnia 2010 r., BPS/DSK-043-2665/10, w sprawie lepszego zabezpieczenia w postępowaniu upadłościowym roszczeń rolników z tytułu zbycia płodów rolnych, uprzejmie składam następujące wyjaśnienia.

Trudno zgodzić się z poglądem, że rolnicy nie mają szans skutecznego dochodzenia swoich należności w postępowaniu upadłościowym, bowiem - jak podniesiono w piśmie - roszczenia rolników są uwzględniane w ostatniej kolejności.

Przepis art. 342 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361) wskazuje kolejność zaspokojenia należności z funduszy masy upadłości i generalnie należności rolników z tytułu umów o dostarczenie produktów z własnego gospodarstwa rolnego znajdują się w uprzywilejowanej kategorii drugiej, a nawet przepis dopuszcza możliwość zaspokojenia tych należności w bezwzględnie uprzywilejowanej kategorii pierwszej. Z takiego wyjątkowego pierwszeństwa otrzymania zapłaty korzystają rolnicy, którzy dostarczyli towar wprawdzie po ogłoszeniu upadłości, ale na żądanie syndyka. Tego rodzaju wierzytelności rolników są bowiem traktowane tak samo jak np. koszty postępowania upadłościowego, przypadające za okres po ogłoszeniu upadłości należności alimentacyjne, renty za wywołanie choroby, niezdolności do

pracy, kalectwa, czy też zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę.

Godzi się wskazać, że wszyscy rolnicy, którzy dostarczyli produkty z własnego gospodarstwa przed ogłoszeniem upadłości, są traktowani tak samo jak pracownicy zatrudnieni w przedsiębiorstwie upadłego, których wierzytelności ze stosunku pracy znajdują się w tej samej uprzywilejowanej kategorii. Takie rozwiązanie jest zgodne z zasadą równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Nie ulega wątpliwości, że rolnicy na skutek nieuczciwości kontrahentów ponoszą nieraz znaczne szkody. W takiej samej sytuacji często znajdują się również osoby prowadzące działalność gospodarczą, którym dochody z tej działalności wystarczają jedynie na zaspokojenie najpilniejszych potrzeb.

Taki stan nie może oczywiście zasługiwać na aprobatę, jednakże - jak się wydaje - funkcjonujące w systemie obowiązującego prawa środki ochrony prawnej, w tym art. 374 ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego - przy odpowiednim ich wykorzystaniu - pozwalają niejednokrotnie na choćby częściowe odzyskanie należności albo na wyeliminowanie nieuczciwych kontrahentów z obrotu gospodarczego. W stosunku do nieuczciwych kontrahentów mogą zostać również wykorzystane instrumenty prawa karnego.

Tworzenie dalszych szczególnych regulacji prawnych, dotyczących wyłącznie rolników, nie wydaje się możliwe do zaakceptowania. Naruszałoby bowiem wspomnianą konstytucyjną zasadę równości.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Zbigniew Wrona
PODSEKRETARZ STANU